

at burde foreslaae dette. Vi have ikke den allerringeste Betænkelse ved hvad vi have foreslaaet, vi ansee det for umuligt, at Communalbestyrelserne eller Sogneforstanderskaberne skulde vægre sig ved at bringe Synsmændsinstitutionen tillive, hvor der skulde vise sig Trang til samme, men skulde det uventede og ufornødede Tilfælde indtræde, ere jo disse Myndigheder underkastede et Hierarchie; man veed, til hvem man skal henvende sig, hvis de uretellig vægre sig.

Drejer: Ja, dersom det virkelig forholder sig saa, at Communalbestyrelserne i paagjældende Tilfælde kunne ventes tvungne til at foretage paagjældende Udnævnelse, bortfalder jo rigtig nok det Væsentlige af den Betænkelse, jeg har seet; men efter som Ordene ere stillede, forekommer det mig dog noget tvivlsomt, om der kan anvendes Tvang imod Communalbestyrelserne, da Forslagets Ord ligefrem sige, at de kun skulle bestikke Synsmænd der, hvor Communalbestyrelserne selv finde det fornødent, og hvis de altsaa ikke kunne tvinges til at vælge, staaer Bestemmelsen i Lovens § 1 uden Virkning, nemlig den Bestemmelse, at Enhver, der støder til Rytten, kan faae Spørgsmaalet afgjort. Han bliver da i Virkeligheden, forekommer det mig, afflaaret fra at faae Spørgsmaalet, som han maatte for sit Vedkommende anseer for meget vigtigt, afgjort.

Indenrigsministeren: Jeg skal dog bemærke, at jeg ikke har den mindste Tvivl om, at man er berettiget til at fremtvinge en Domstol, hvor der i Kraft af Loven optræder en Klager. Det er meget usandsynligt, at det nogensinde skulde drages i Tvivl af et Sogneforstanderskab, at Nødvendigheden af en saadan Domstol er givet, saasnart der reises et Krav, som kun kan afgjøres ved denne Domstol; men skulde dette Tilfælde indtræde, troer jeg, at Loven frembyder tilstrækkelig Hjælp til at fremtvinge samme.

Da ellers Ingen begjærede Ordet, affluttedes Forhandlingen.

Udvalgets første Endringsforslag til § 2, saaledes lydende:

Begyndelsen af § 2 indtil 15de Linie

Ordet „ere“ udgaaer og i sammes Sted sættes:

„I de Kjøbstæder og Sogneforstanderskabsdistricter, hvori Communalbestyrelserne og Sogneforstanderne efter Forholdene ansee det for fornødent, bestikke disse Myndigheder særlig til dette Hver udnævnte faste Synsmænd, to for hvert District. — Synsmændene“

sættes under Afstemning og vedtoges eenstemmig med 32 Stemmer.

Udvalgets 2 næste Endringsforslag til § 2: 3 10de Linie fra neden istedetfor „stadsfæstet“ sættes: „foregaaet“ og i 6te og 5te Linie fra neden udgaae Ordene „saavel Syns- som Oversynsforretninger“ og i sammes Sted sættes: „de af dem afholdte Forretninger“, ansaes for vedtagne uden Afstemning som Følge af den tidligere stedsfundne Afstemning.

Derefter sættes Udvalgets Endringsforslag til § 5 i Forbindelse med selve Paragraphen under Forhandling.

Ordføreren: Det høitæredede Thing vil have bemærket, at vi ved vort Forslag til denne Paragraph have ladet Synsforretningen indanke til Landvæsencommissjonen, medens det efter vort tidligere Forslag var Oversynsmændene, der havde den endelige Afgjørelse af Sagen. Vi have naturligviis ved vort nye Forslag væsentlig taget Hensyn til den ærede Indenrigsministers Bemærkninger, og det glæder mig af hans Ytringer med Hensyn til § 2 allerede at have erfaret, at han finder sig tilfredsstillet ved, hvad der her er bragt i Forslag. Det vil sees, at Landvæsencommissjonen efter den Redaction, vi nu have bragt i Forslag, vil have endeligt at afgjøre disse Sager. At derved de Indvendinger ville fjernes, som kunde være reiste imod Oversynsinstitutet eller overhovedet imod Sagers behørig Afgjørelse, naar denne udgik fra den Rreds, der var interesseret deri, har allerede den ærede Indenrigsminister anerkjendt.

Da Ingen ellers begjærede Ordet, affluttedes Forhandlingen.